

Nieśmy wszystkim radość Jezusa Zmartwychwstałego.

„Apostołowie z wielką mocą świadczyli o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wszyscy oni mieli wielką łaskę.” (Dz 4,33)

(KWIECIEŃ 2024, z liturgii niedzieli 7 kwietnia, Drugiej Okresu Wielkanocnego)

Cóż za radość: Jezus Zmartwychwstał! Niektóre kobiety i uczniowie rzeczywiście to widzieli i chętnie opowiadają o tym każdemu, kogo spotkają. Ale tym, którzy nie widzieli go osobiście, bardzo trudno jest uwierzyć, że Jezus naprawdę zmartwychwstał!

To właśnie dotyczy Tomasza, jednego z apostołów, którego nie było przy tym: „Nie uwierzę, dopóki nie zobaczę Go na własne oczy i nie włożę palca w rany po gwoździach”.

Po kilku dniach Jezus wraca i z miłością mówi do Tomasza: „... włoż palec w moje rany!” Tomasz szczęśliwy, woła: „Pan mój i Bóg mój!”. Tak, Jezus prawdziwie Zmartwychwstał! Wszystkim głosimy tę radosną wiadomość!

Jesteśmy na Mariapoli (1) w Kolumbii: jest wiele osób, dorosłych i dzieci, którzy starają się żyć zgodnie z prawem miłości. Pewien mężczyzna, który jest tu po raz pierwszy, nie chce jednak wejść do sali z dorosłymi i spaceruje po ogrodzie.

Bawi się tam wiele genów 4. W pewnym momencie jedna dziewczynka wpada w złość i odchodzi. Pozostałe dzieci zatrzymują się i patrzą na siebie. Wtedy podbiega do niej jeden chłopiec i mówi: „Przepraszam! Wybaczysz mi?”

Dziewczynka patrzy na niego, uśmiecha się i szczęśliwa wraca do wspólnej zabawy ze wszystkimi innymi. Mężczyzna, który obserwował tę scenę zza żywopłotu, jest pod wrażeniem! Teraz naprawdę „zobaczył” miłość wzajemną! Geny 4 o niej zaświadczyły!